

# KULTÚRA hu

Pont a kultúráról

2015.06.15

## **„Folyamatosan dolgozni kell azért, hogy az élet izgalmas és érdekes maradjon”**

**Polyák Lillával új albumáról, a szürke hétköznapokról, színházról, könyvekről, és más egyéb, kulturális témákról beszélgettünk. Elmesélte azt is, mit gondolt az idei Eurovíziós Dalfesztivál felhozataláról, és gondolkozik-e azon, hogy a jövőben ő is újra próbát tegyen a hazai válogatókon.**

**Májusban jött ki az új dalod, az Ecset és vászon. Azt mondtad, arról szól, hogy ha nem akarunk beleszürkülni a hétköznapokba, tennünk is kell érte valamit.**

Igen, úgy gondolom, tenni kell érte, hogy a dolgok úgy alakuljanak, ahogy szeretnénk. Néha nehéz, amikor az ember belefásul a mindennapokba. Én is élem a szürke hétköznapokat a két kisgyerekekkel és a rohanok egész nap. Közben tele a naptár, reggeltől estig be vagyunk táblázva, és alig történik olyan, amit magunkért teszünk, sokszor későn vesszük észre, hogy mi is maradt. Természetesen a döntéseimet én hozom meg, az én választásaim, ennek ellenére folyamatosan dolgozni kell azért, hogy az élet olyan izgalmas és érdekes maradjon, amilyenek annak idején elképzeltük.

**Nemrég rendezték meg az Eurovíziós Dalfesztivál döntőjét, amelynek magyar válogatóján korábban kétszer te is kipróbáltad magad. Nézted az idei műsort?**

A döntő elejét nem láttam, mert dolgoztam, csak a második felére értem haza. Nagyon érdekes show, és ha az ember annak veszi, ami, nem érheti csalódás. Sok mindenről szól, ami nem kimondottan csak zene, de ez rendben is van így. Számomra is időbe telt, míg a fejemben a megfelelő helyre pozicionáltam, és ez a magyar válogatókra is igaz. Én azért indultam el, hogy a magyar közönséggel megismertessem a dalaimat, mert arra remek lehetőség a hazai válogató, sőt, a kvázi professzionális előadóknak más lehetőségük nincs is saját dal bemutatására.



### **Volt kedvenced az idén?**

Szerintem az idei győztes dalt zseniálisan rakták össze. Egy TV-show-nak erről kell szólnia, nem elég elindulni egy jó dallal, mindennek egyben kell lenni: szükség van az üzenetre, a látványvilágra, és egy olyan szuggesztív előadásra, amitől működik. A svéd dalnál ez mind megvolt.

### **Mit gondolsz, a jövőben megpróbálsz újra, hogy elindulsz A Dal-ban?**

Az az igazság, hogy nem szoktam ennyire előre gondolkodni, mert az a tapasztalatom, hogy ha valamit előre kitalálok, akkor biztosan máshogy történik. A kiadóm nagyon agítál, és én sem zárkózom el tőle. Ha pont jókor és jó helyen van egy olyan dal, amiről mindenki úgy gondolja, hogy el kell vele indulni, akkor nem fogok megrettenni a kihívástól és az esetleges visszautasítástól sem. De nem akarok mindenáron indulni, és kifejezetten ezért felénekelni egy dalt.

### **Az Eurovízió hétvégéjén más is történt, például a 200. előadásához érkezett a Madách Színházban a Mary Poppins, amiben te vagy az egyik főszereplő.**

Azért nagy élmény egy ilyen jubileumi előadás, mert ilyenkor nem egy szereposztás van, hanem a főszerepekben mind a három színészt láthatja a közönség: Mary-ként és Bertie-ként is váltjuk egymást. Ilyenkor persze mindenki csak a szerepe egyharmadát játssza el. A közönség izgalma ránk is átragad, hiszen ez elsősorban nekik érdekes, ők kapnak valami extrát azáltal, hogy minden szereposztást láthatnak egy kicsit.

### **A rengeteg tánccal a Mary Poppins biztosan komoly fizikai erőpróba is.**

Így igaz, jóval többet táncolok benne, mint más előadásokban. A prózai diplomámmal és az énektudásommal a musical hármásából – színészet, ének, tánc – a tánc az, ami leginkább a háttérbe szorult, általában nem táncos musicalekben vagyok látható. Komoly kihívás volt, féléves táncpróba-időszak és előképzés előzte meg a darabot, és nagyon örülök, hogy ezt is sikerült megugrani.

### **Részt vettél a Mary Poppins hangskönyv készítésében is. A musical kapcsán?**

Igen, a hangskönyv kiadójától többen látták velem az előadást, és nagyon tetszett nekik, úgy döntöttek, engem kérnek fel a felolvasására. Örültem, mert tényleg nagyon szeretjük a könyvet, végigkísérte a gyerekkoromat, és amikor megkaptam a szerepet, teszteltem a gyerekeken is. Nem voltam benne biztos, hogy a történet két fiúnál is át fog menni, de imádták, és azóta is szívesen hallgatják. Soha nem csináltam ilyet korábban, úgyhogy új kihívás volt, és remélem, nem is az utolsó. Azóta rendszeresen hallgatjuk otthon.



### **Miket olvastál gyerekkorodban?**

Mindenevő voltam. Akkoriban nagyon divatosak voltak a pöttyös és csikos könyvek, azokat gyakorlatilag mind végigolvastam. Néhányhoz nagyon kedves emlékeim fűződnek, valamilyen formában meghatározták az életemet. Az egyik például az Aranygyűrű volt, egy nagyon helyes római kori történet. Annak idején vastagnak és jelentősnek láttam, de felnőttként újraolvasva már sokkal vékonyabb könyvecskének tűnt. Gyakorlatilag ami a kezem ügyébe került gyerekkoromban, azt elolvastam. A Harry Potter-lázban viszont felnőtt fejjel is részt vettem, végigolvastam az összeset.

### **A gyerekkori olvasmányaid visszaköszönnek a saját gyerekeidnél?**

Igen, most például A Pál utcai fiúk a kötelező a nagyobbiknak. Ő is húzza a száját, ahogy én húztam annak idején, de próbálom neki elmagyarázni, hogy a világ száz leghíresebb regénye közé választották, rengeteg nyelvre lefordították, ami nem véletlen, hiszen egy csodálatos könyv, érdemes elolvasni. Most már a vége felé jár, és bevallotta, hogy annyira nem is rossz. A kötelezőeket persze soha nem szeretjük, de nagyon sok csodálatos magyar regény született és születik, amit érdemes elolvasni.

### **Könyv vagy film? Meg szoktad nézni a regényadaptációkat?**

Persze. Nem mindegy, hogy az ember melyikkel találkozik először. Ha tetszik a film, kíváncsiságból elolvasom. Ilyenkor van néhány mellélövés is, bár az inkább a ponyváknál szokott előfordulni. Ez volt a helyzet például a Bridget Jones naplójával, ahol az első résszel

szerintem sikerült egy rettentően szórakoztató kultfilmet csinálniuk, de mikor utána elolvastam a regényt, az teljes sokk volt, mert szinte semmi nem történik benne, egy viszonylag rossz minőségű ponyva. Egyébként nem szeretem először a filmet nézni, mert a regény sokkal többet ad: jobban kibontja a cselekményt, jobban formálja a karaktereket, és szabad teret ad a képzeletnek is. Nekem például a szívem csücske az Anna Karenina, régóta játszom a színpadon. Olyan jelentőségű dolog az életemben, amiért nagyon hálás vagyok a sorsnak. Egy olyan regény, amit rengetegszer megpróbáltak már különbözőképpen megfilmesíteni, de nekem valahogy egyik sem tetszett. Szerintem egy ilyen komoly regényt lehetetlen belesűríteni egy kétórás filmbe.

### **Milyen filmeket szoktál nézni?**

Filmeknél is viszonylag mindenevő vagyok. Szeretem a művészfilmeket, de ha kevés az időm és fáradt vagyok, akkor marad az agy mosás és a romantikus vígjátékok. De én vállalom, hogy jól tudok szórakozni egy Hogyan veszítsünk el egy pasit 10 nap alatt típusú filmen. Ugyanakkor van igényem a komolyabb filmekre, próbálom is követni őket. A magyar filmek terén sok a pótolni valóm az utóbbi időben. Mindig hallom, hogy mit kellene megnéznem, de az elmúlt egy évben nem igazán jutottam el moziba. Talán a nyáron egy picivel több időm lesz.

### **Szívesen forgatnál, ha lenne rá lehetőség?**

Nagyon is! Állandóan ott a kérdés, hogyan egyeztethető össze a prózai színház a zenés színházzal, úgy, hogy az ember még popzenét is énekel. Szerintem ez egy szakma egyetlen nagy csomaggal, és az a szerencsés, aki ennek minél több szegmensét kipróbálhatja, kiélvezheti. A filmzés ugyanilyen szegmens, amiben korábban nekem is volt részem. Az utóbbi időben kevésbé találtak meg az ilyen felkérések, de szívesen forgatnék.



### **Színházba eljutsz néha munkán kívül?**

Kedvem nagyon is lenne hozzá, de a probléma itt is az időhiány. Ha az embernek két kisgyereke van, ráadásul a férje is színész, akkor megbecsüli azokat az estéket, amikor

egyiküknek sincs előadása. Nehéz azt mondani a gyerekeknek, hogy végre van egy este, amit együtt tölthetnénk, de mi helyette színházba megyünk. Ezzel együtt eljutok azért pár helyre, mostanában nagyon rákattantam Pintér Béla munkáira, főleg az ő előadásait nézem. Néhány legutóbbi színházélményem kapcsán meg is állapítottam, hogy a színházhoz tényleg nem kell más, csak néhány szuggesztív ember, aki tudja, hogy mit akar mondani. Annak ellenére, hogy ezt a műfajt üzöm, nem hiszek abban, hogy minden esetben kell a hatalmas csinnadratta, füsttenger és fényorkán. Szívesen kipróbálnék olyan kortárs, újfajta kezdeményezéseket is, amik egy sokkal letisztultabb irányba mennek. Arra nehezebben veszem rá magam, hogy a szabadidőmben zenés darabot nézzek, mert a saját zenés előadásaimmal annyira tele a naptár, hogy ha eljutok színházba, biztosan prózát választok.

### **Gondolom egymás premierjére mindig elmentek Zsolttal?**

Természetesen, az nem is lehet kérdés! De ez nálam nem úgy strigulázódik be, hogy elmentem színházba, hanem hogy megnéztem Zsoltot, akinek természetesen mindig van valami, legutóbb az Én és a kisöcsém premierje az Operettszínházban. Mindig nagy élmény őt nézni, rengeteg arca van és sok kiaknázatlan lehetőség rejlik még benne.

### **Lassan vége a színházi évadnak. Hogyan alakul a nyarad és az év további része?**

Már a nyári szünet előtti utolsó előadásaim peregnek. Nyárra ott az új dalom, illetve a Szépség és a szörnyeteg turné vár ránk. És bár ennek semmi köze a színházhoz, - de nekünk érdekes és izgalmas -, hogy költözködünk. Ez egy olyan változás, amit nagyon szerettem volna, ennek ellenére az elmúlt 15 évet összepakolni az izgalom mellett egyben torokszorító is. Meglátjuk, hogyan tudjuk majd belakni az új helyet. Ami az év további részét illeti, szeptembertől még lóg a levegőben néhány dolog. Érkeztek már felkérések, de óvatosan vállalok el bármit is. Már többször bebizonyosodott, hogy nem egészséges, ha mindketten próbálunk, mert akkor alig jut idő a gyerekekre. Ezért az első időszakban igyekszem megőrizni a viszonylagos szabadságomat, még nem döntöttem el, melyik felkérésre mondok igent. Ráadásul idén a turné is furán alakult, mert amellet, hogy pár hétre elutazunk a nyáron, szeptemberben is lesz három hét, ami belecsúszik az iskolakezdésbe.

Interjú: Weninger Andrea

Fotó: Pereszlényi Péter